

- Βάϊα, ἰν. θηλ. βάϊον καὶ βαϊ- ἔγκυλιω, ἐγκυλινδέω-ῶ.
 ον (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πληθ. Βεργάιο, εἰην. μελ. κβέργϛ,
 κατ' οὐδετ. γεν. ἦ καὶ κατὰ ρжешн. ἐνρίπτω, ἐμβάλλω,
 θηλ. βάϊα, ἴη, ἴαμϛ, βάϊαμη, βάλλω.
 καὶ καθεξῆς.) = β'έτβ'ιε. βкожаδ', διηшн. μελ. ββεδδ',
 Βαλιό, ἴηшн (ὁ ἄορ. καὶ ὁ μελ. δέшн. εἰσάγω, εἰσφέρω (ἐπὶ
 αὐξάν. διὰ διαφόρων προθέσ. ἐμψύχων).
 κατὰ τὴν χρείαν) = βαλαίω. βв'β'ράю, εἰшн. μελ. ββ'έрю, ἴηшн
 Βαλαίω, εἰшн. κυλίω, κυλινδέω καταπιστεύω, ἐμπιστεύω
 -ῶ. (περὶ τῆς αὐξήσ. ὄρα βα- (τὶ τινί).
 λιό.) βдаваюсш, εἰшнсш. = βдаюсш.
 Βάπλω, πηшн (по). κονιάω-ῶ. βдаюсш, ἐшнсш (μεσ). ἄορ. βδά-
 Βάρβ'ιτϛ, α. ἄρσ. (ἐλλ.) ἢ βάρ- χш. μελ. βδάшсш, сшсш. διδο-
 βιτος, τὸ βάρβιτον. μαι, δίδωμι ἐμαυτὸν, πα-
 Βαρένιε, ἴα. οὐδ. ἔψησις, πέψις ραδίδομαι εἰς, τουτέστι γίνο-
 (κοιν. βράσιμον). 2) — στομάχα μαι ἔκδοτος εἰς τι.
 (213). = ἠзс'ч'еніе. 3) ὄψον, βдова, ἴι. θηλ. = βдоб'ица.
 προσφάγιον, προσφάγημα, ἔ- βдоб'ица, κш. θηλ. χήρα.
 ψημα, προσόψημα. βдоχнов'еніе, ἴα. οὐδ. ἔμπνευ-
 Βαριό, ἴηшн (с). ἔψω, (ἐψέω) σис, ἐμφύσησις.
 πέπτω. 2) = βαράю. (αὐξ. пред). βдδ'в'άю, εἰшн. μελ. βδδ'иδ', не-
 Βαράю, εἰшн. προάγω = предва- шн. ἐμψυσῶ, ἐμπνευματώω-ῶ.
 ράю. βддшсв'еніе, ἴα. οὐδ. ἐμφύση-
 Βάσϛ, α, ε. ἄντων. ὑμέτερος, σис, ἐμφύσημα.
 καὶ ὑμῶν. βдыч'άю, εἰшн. ἄορ. βдоχн'д'чш.
 Βαάю, εἰшн (нз). γλύφω, λα- μελ. βдоχнδ', βд'όχнешн (καὶ
 ξεύω. βдч'н'ешн. ἐμπνέω. παρβλ.
 βдд'в'άю.
 Ββινάю, εἰшн. ὁ μελ. ββ'ию, ἐшн. βέδρο, α. οὐδ. = βέдрост'ь.
 πήγνυμι, ἐμπήγνυμι, ἐγ- β'едрост'ь, η. θηλ. αἰθρία, αἰθρα,
 χρούω. εὐδία, γαληνότης, ἰλαρότης.
 Ββαλάю, εἰшн. μελ. -λιό, ἴηшн.